

[Aase Olesen]

pet, og derfor er vi gået med til denne lovgivning med de fordele og de ulemper, den har.

Vi konstaterede ved førstebehandlingen, at venstres ordfører fuldt ud vedkendte sig, at det havde været venstres ønske i lang tid, og jeg noterede mig også, at hr. Ivar Hansen sagde, at princippet om også at kontantvurdere gældsposterne måtte være logisk. Jeg forstår nu, at man ikke er slet så sikker på, hvor logikken er henne, og jeg noterede mig også, at man ved førstebehandlingen sagde, at nu skulle dette forslag jages igennem i løbet af en uge, men at det i øvrigt fra venstres side ikke skulle skorte på god vilje. Jeg ved ikke, om det er god vilje nu at komme og sige: udvalgsarbejdet har til fulde bekræftet vore betænkeligheder. Jeg ved ikke, om man har påvist, at kontantvurderingen af gældsposter er ulogisk. Mig bekendt har jeg ikke set papirer på det. Og den uge, hvori dette forslag skulle jages igennem, har altså været fra 7. april til 6. maj. Jeg ved ikke, om det er det, man kan betegne som en skandale. Jeg synes nok, at venstre skulle overveje, om man ikke har så meget ansvar for dette, at man dog i det mindste må ende med at stemme for forslaget. I stedet for leverer venstre og konservative et ændringsforslag, som fremskridtspartiet har skrevet, og så har man blot streget alle de såkaldt uartige tillægsord. Jeg synes efterhånden ikke, at man kan kalde det god vilje og en god måde at arbejde på.

Bollmann (CD):

Jeg vil gerne sige, at det jo ikke er CD, der oprindeligt har foreslået kontantvurderingsprincippet indført, men vi har accepteret at deltage i diskussionen om det, og jeg kan da også sige, at de to hovedprincipper, om selve kontantvurderingen og om kursregulering af gælden, kan vi støtte. Vore betænkeligheder er i hovedsagen gået på de årlige reguleringer, og jeg skal blot sige her ved anden behandling, at vi gerne vil bede om udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling, idet vi har i sinde at komme med ændringsforslag med hensyn til de årlige omvurderinger.

Wilhelm (VS):

VS har fra første færd betragtet spørgsmålet om kontantvurdering eller den gamle ord-

ning som et rent teknisk spørgsmål, som vi vil forholde os aldeles fordomsfrit til. Vi vil bedømme det ud fra de fordelingspolitiske konsekvenser, det måtte have, og det er klart, at under den synsvinkel var det en forudsætning for os, at også gældsposterne på en eller anden måde blev kontantvurderet eller, som det nu hedder, kursfastsat.

Vi mener, at den forudsætning ser ud til at være opfyldt med forslaget. At det vil få konsekvenser på andre områder, f.eks. for beregningen af sociale ydelser efter socialindkomstbegrebet, er i og for sig ikke noget, man kan laste dette tekniske forslag, men alene socialindkomstbegrebet for, og det må være og blive regeringens ansvar. Vi har klart og tydeligt taget afstand fra dette socialindkomstbegreb og de virkninger, det har på en lang række områder. Vi er klar over, at det også vil ske her, men det ville dog ikke blive mindre skævt, hvis man, som højrefløjen foreslår, kun gennemførte kontantvurderingen for besiddelsen, altså for den positive del af formuen.

Der er andre konsekvenser, som vi plejer at remse op ved denne lejlighed, og vi plejer at sige, at det også indgår i vore forudsætninger for vor stillingtagen til kontantvurderingen. Det er, hvad man i samme åndedræt må ændre formueskattesatserne med. Det er, hvad man må konkludere med hensyn til lejeværdiberegningen osv.

Men nu ligger det faktisk sådan, at disse ting, som ellers naturligt hørte hjemme i forslaget på sin vis, er pillet ud i særlige forslag og efter særlige aftaler, og derfor bliver det for os at se et renere stykke teknik, vi her tager stilling til, hvor den direkte forudsætning om, at gældsposterne også underkastes en slags kontantvurdering, er opfyldt.

Vi vil altså stemme for forslaget ved tredje behandling. Vi kan støtte de tre ændringsforslag fra ministeren og flertallet og stemmer imod de ændringsforslag, der er stillet af venstre, konservative og fremskridtspartiet. Jeg vil dog godt tilføje, at hvis regeringen og socialdemokratiet skulle få nogen form for kvababbelse over, hvad dette medfører på det område, hvor vi i forvejen har taget generel afstand fra konsekvenserne her som mange andre steder, nemlig med hensyn til socialindkomstbegrebets virkninger, ville vi ikke have spor imod, at regeringen valgte at udsætte gennemførelsen af denne lov til ef-